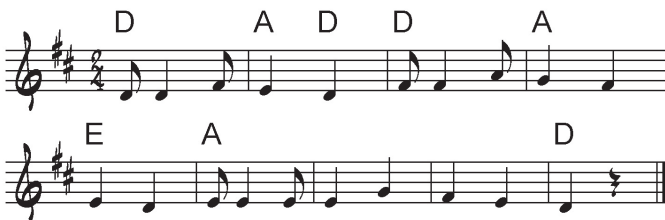

ČÍ TO PACHOLA

Kateřina Slaníková, nar. 1911, Boršice u Blatnice | 25. 2. 1952, A 957/64

Michaela:

Čí to pachola
v noci chodívá.

sboreček:

A dobrých lidí
ze sna budívá.

dvě přehry:

sboreček:

Stojí pod okny,
celý umoklý,
jako jedna myš.

sboreček:

Otevri, milá,
má roztomilá,
lesti už nespíš.

dvě přehry:

sboreček:

A proč bych spala,
proč bych nestala,
švarný synečku.

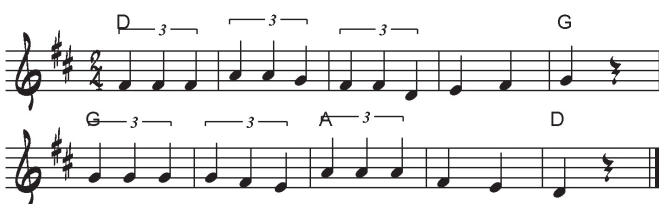
sboreček:

Šak sem ti vila
o štyrech vrškoch
pěknú voničku.

dvě přehry:

UŽ SA TÁ LAVEČKA

Anežka Gorlová, nar. 1910, Boršice u Blatnice | 25. 2. 1952, A 957/174

Michaela:

Už sa tá lavečka
pred naším zlámala,
co sem se šohajkem
na ní sedávala.

sboreček:

Dyž sa nám zlámala,
dáme si udělat,
jak sme sedávali,
zas budeme sedat

dvě přehry: první v D dur, druhý v F dur

NEPOČÚVAJ

Anežka Gorlová, nar. 1910, Boršice u Blatnice | 25. 2. 1952, A 957/59

Dorota:

Nepočúvaj, milý,
tech darebných rečí,
|: že ňa pomlúvajú
ľudé ledajací. :|

Dorota:

Vysoko si myslím,
aj si pěkně chodím,
|: co ně k rukám přide,
všecko robit umím. :|

sboreček:

Tak ňa pomlúvajú,
že si pěkně chodím,
|: že vysoko myslím,
že robit neumím. :|

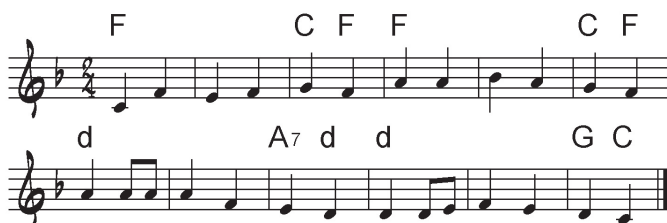
sboreček:

Umím pole kopat,
na travěnku chodím,
|: chlebíčka upeču,
kravičky podojím. :|

dvě přehry:

DAJ NĚ, BOŽE, DAJ NĚ

Anežka Gorlová, nar. 1910, Boršice u Blatnice | 25. 2. 1952, A 957/118

Markétata:

Daj ně, Bože, daj ně,
co ně míníš dáti,
ej, abych já věděla,
zač mám děkovati.

sboreček:

Daj ně, Bože, ten dar,
co sa ně v noci zdál,
ej, modrooký šohaj,
pod naším oknem stál.

jedna přehra:

sboreček:

Daj, Bože, neděle,
s milým sa zejdeme,
ej, nebude-li v šenku,
bude pri kostele.

| sek |